

DIURNALU GLUMETIU SOCIÁLE-POLITICU-TOCU.

Fóia acést'a ese tóta Marti sér'a, dar prenumeratiunile se primescu in tóte dílele.

Pretulu pentru Ostrunguria: pre anu 8 fi. pre 1/2 de anu 4 fi. pre unu triliuniu 2 fi. éra pentru Strainetate: pre anu 10 fi. pre 1/2 de anu 5 fi. pre una triliuniu 2 fi. 50 cr. in v. a. Unu esemplariu costa 15 cr.

Tóte stodienciele si banii de prenumeratiune sunt de a se tramite la Redactiunea diriginte a diurnalului: Aradu, Straf'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se primescu cu 7 cr. de linia, si 30 cr. tacee timbrale.

Cin'a cea de taina.

„Ori cum, tem'a e démna de „Gur'a-Satului“, si eu unulu i-o recomendu, firesce *Juda* celu fora de lege“ „sà nu fia utatu, *Juda*, celu-ce siéde la mésa cu *Invetiatoriulu*, ér' dupa mésa se furisiesce la *Caiafa*,“ „pentru-ca sé denuncia si vinda pre *invetiatoriulu*.“

„Albina“, anulu VIII. nr. 20. Cap. 10. Stich „*Au talhariulu*“ . . .

Éra dup'acea s'a adunatu sfatulu satului si, cuprinse fiindu mintile de mirare, a hotaritu implinirea dorintiei evangelice, ca pace sà fia si indestulire detorintiei nationale.

St. Petru. — Tu singuru!
Mesia. Si nime afarà de mine!

Bartolomeu-Juda. Sà fia tergu: dai 30 de arginti!?
Sclavi-Caiafa. Niei o potóra:

Revoluți'a d'in Perlesci.

— Romanu tragicu in V. parti. —

Scosu d'in nisce manuscrise dela Ispania si alcătuitu dupa celu mai nou sistem, datu fiindă intru cîstea si marirea celoru intru tōti de o potriua între sine.

(Urmare.)

II.

Dupa br'a unu spre diece.

Contele Frikosy de Frica eră unu omu renumitu. Elu avea cei mai frumoși cai in impregiuru; canii lui erau vestiti in intrég'a tiéra. La venatu nobilulu conte pretutindenea eră in frunte. Elu eră unu calaretu bunu, și multi dîcu, că ar fi in stare să pōrte franile unei trasuri de patru cai cu mai multa maiestria decātu chiaru și contele Andrásy. Dela fire, contele Frikosy de Frica eră unu adeveratu aristocratu maghiaru, unu stranepotu alu eroiloru d'in vremile Árpádfame, vitézu, cavaleru, generosu și mundru, unu membru demnu alu familiei Frikosiesciloru de Frica. La „Färbl“ elu nici-candu nu se lasă inspaimentatu; la „Ein und zwanzig“ elu uici-candu nu retră cu banc'a, — și acritiele deoptiva lauda rar'a generositate cavaleresca a contelui Frikosy de Frica . . . Contele Frikosy de Frica eră unu omu minunatu: unu omu admirabilu, unu omu intr'adeveru mare, astfelu comitatulu Pêrlitiloru se putea fală cu dinsulu, avendu in fruntea sa unu omu cas' acest'a . . . Că-ci contele Frikosy de Frica, elu insu-sî, eră Ilustritatea sa, supremulu comite!

Și comitele supremu, nobilulu conte Frikosy de Frica eră unu patriotu mare! — Pusu in fruntea unei pêrlite de autonomii elu a-dese-ori subscriă cu propri'a sa mana actele oficiōse . . .

. . . Căta noblétia! — cătu sacrificiu pentru tiéra, dinastia, poporu și obscia! — cătu de adencu patriotismu!

Contele Frikosy de Frica eră unu omu nemeritoriu, unu adeveratu decoru pentru ori-ce museu de raritati! . . .

Dar' acum'a, de căte-va luni de dîle, comitatulu eră orfanu; ingrigitoriulu seu parinte petrecea in departare, parte in Pest'a, parte la moșiile sale, de órece eră tocmai vremea paturnicoloru, asup'r'a caror'a nobilulu conte venă cu o deosebita predilectia. — In ecestu restempu credintiosulu seu și cu adencu sufletu inzestratulu vice-comite Rabiatsy nobilu de Spaima portă frenele administratiunei comitatense.

Nobilulu Rabiatsy de Spaima nu eră atātu de mare, cas' poroncitoriulu seu conte . . . Inainte de tōte elu nu avea nici unu calu. Calariă inse căte-odata pentru unii ómeni d'in comitatu . . . Deasemenea elu nu avea canii . . . Elu — de canii nu avea trebuintia. Nu mai puțin eră inferioru; nobilulu Rabiatsy de Spaima in cele-l'alte privintie . . . Dar totu-sî, și elu, eră unu omu minunatu, unu omu admirabilu și in specialu in fōrte multe privintie unu omu „mare“. Decandu trebile autonomiei jaceau pe umerii lui, elu portă freulu cu mana de otielu . . .

Sormanulu Csehfy a-dese-ori eră gonitu di și nópte. . . Că-ci nobilulu vice-comite avea să administreze unu comitatu, in care numerulu *daco-romaniloru* eră mare . . .

Asta-di nobilulu vice-comite Rabiatsy de Spaima a fostu la tiéra. Sosindu dupa diece óre a-casa, des' vremea eră inaintata, des' elu eră obositu de cale, nu se culcă, ci desbracandu-se, luă la mana obicinuit'a sa lectura. Eră unu opu istoricu, intitulatu „Hova Kloska lăzadás“, pe romana „Rescōl'a Horea-Closic'a.“

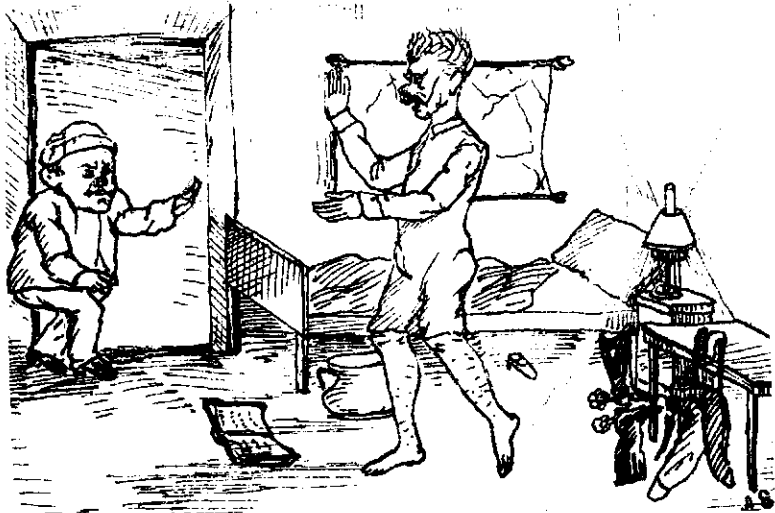
Unu fiuru rece trecu pr'in fiintia nobilului vicecomite Rabiatsy de Spaima, candu prinsă această carte in mana. Elu eră inse unu stranepotu alu lui Árpád; anim'a lui eră de otielu și nu se inspaimentă de ori-ce.

Indata se deschide us'ă, și acuma, in vreme de nópte, intră de-a-pururea deceptu Csehfy.

Nobilulu vice-comite Rabiatsy de Spaima scapă cartea d'in mana, candu vediu intrandu pre incredintiatulu seu.

Asta intardiata aparere nu putea să fie decātu urmarea unei grozave descoperiri.

Și, ntr'adeveru, arctarea lui Csehfy eră un'a d'între cele mai inspaimentătoare . . . Perii lui erau redicati spre

ceriu; ochii i iesîsera de trei degete d'in capu, și totu trupulu lui eră cuprinsu de o tremurare convulsiva.

„Domnulu meu! . . . Toti suntemu perduti! Planulu olahiloru este ga'ta!“

Tresarindu, la aceste cuvinte nobilulu vice-comite Rabiatsy de Spaima sară in petiōre, încātu se lovi cu capulu de plafonu. . . Caci nobilulu vice-comite Rabiatsy de Spaima eră unu omu lungu, mai lūngu decātu unu paru de fasole; elu eră cătu unu stelpu dela telegrafu.

„Ce-e? — Ce s'a întemplat? . . . Este patri'a in pericolu?“ intrebă elu aspru, privindu de susu in josu spre Csehfy, care eră unu omu scurtu și grosu, era nu atātu de lungu.

„Este patri'a, este natiunea, suntemu noi, totulu este in pericolu!“

„Ce-e? — cum? — Graiesce!“

„Ah! domnulu meu, asculta! . . . Si man'a Ta să nu se verse asupra mea.“ — grăi sermanulu Csehfy, și apoi, dupa o grea resuflare, continuă in tonu tremuratoriu. — „De căte-va seri utilile sunt pline de olachi. Pune in noptile tardie, ei stau, cuprinsî de tainice șoptiri, adunati in uliti . . . Cu căte-va dîle inainte de ast'a am vediutu o multime de cai in apropiarea Pêrlesciloru, cai, ce nesmintita au să fia destinati pentru cavaleri'a daco-romana . . . Ieri am vediutu vr'o 300 de oi adunate la marginea Pêrlesciloru, vr'o 80 de gasce și vr'o 30 de vaci, tōte destinate ca să fia munitia pentru daco-romani

Presimtiému d'era apropierea unui pericolu și priveghiamu cu indoita ingrigire. Asta-di s'era anca d'in vreme m'am postatu in apropiarea locuintiei lui Spulberu.“

Atentiunea nobilului vice-comite Rabiatsy de Spaima se intreă, insută la audirea numelui Spulberu.

„Intr'unu tardiu, — continuă Csehfy, neobositulu priveghitoriu, — Spulberu apară pe strata. Elu eră invelitu intr'o manta mare și larga; pasii lui erau lungi și grei: intrég'a s'a aretare eră acea a unui *Decebalu* ori *Horia*.“

La audirea numeloru Decebalu și Horia nobilulu Rabiatsy de Spaima tresari convulsivu.

„Sub manta Spulberu ducea unu pachetu . . . Ce a fostu in acelu pachetu? — Vom vedé mai tardiu! . . . Eu îi urmai cu pasii redepedi . . . Dar' elu eră lungu și eu scurtu. Am remasu pucfutelu indereptu. Pe strate ómenii lu intimpinau cu ovatiuni: unii îi șoptiau chiar' vorbe tainice. . . . Spulberu mergea inse repede, și, candu ajunsse pe piatia, unde roiau ómenii, eu îi perdui urm'a“ . . .

„Ai perdutu urm'a!? — Nefericitule!“ esclamă nobilulu vice-comite Rabiatsy de Spaima.

„O, vin'a nu este amea! . . . Spulberu este unu paru; era cu sum numai unu butucu! Ce să facu dar'?! — M'am postatu la coltiulu pietiei, ca să aseptu rontórcerea daco-romanului. — Elu nu veni!“ —

„Indata petrunsa latratulu canelui „Tisza“ in de-a-pururea deschis'a mea urechia. . . O presentire me trasa catra gradina, de unde se audia latratulu . . . Ah, ce a trebuitu să vedu!?“

„Ce? — pentru Ddiu?!“

„Spulberu a fostu in gradina!“

„Spulberu!?“

„Da! . . . La fantana erá bastonulu lui, éra o bucata d'in mantéua in gur'a lui „Tisza!“

Nobilulu vice-comite Rabiatosy de Spaima cadíu pe unu scaunu d'in apropiare.

„Suntemu perduti!“ — mai multu nu potú sà dica.

Incuragiatu de aeésta desperare, in veci priveghiatoriului Csehfy cutesà cea d'in urma sí cea mai grea lovitura.

„Da, — grai elu, — Spulberu a fostu, — sí a subminat cas'a comitatului, cá-ci in pachetulu, ce elu ducea sub manta, nu putea sà fia alta decatu pravu de pusca.“

„Subminat!?! . . . Pravu de pusca!“ — esclamá nobilulu vice-comite Rabiatosy de Spaima in tonu nadusitu . . .

„Suntem perduti!“ sí, graíndu, elu, asia cum erá, in negligéa, se repedi spre usá, sentiendu, cumcá pamentulu tremura dejá sub elu.“

„Stati! — ii grai in veci priveghiatoriulu Csehfy retienendu-lu. — Am pusu doispre-diece fetiori sà stee paza la gradina. Minele sunt puse, dar' ele nu potu fi aprinse.“

Nobilulu vice-comite Rabiatosy de Spaima se opri pe unu momentu.

„D'apoi — déca ésc'a aprinsa este dejá pusa de Spulberu!“ — grai elu porníndu d'in nou. . . . Sí, porníndu, nime nu potú sà-lu mai opréca . . . O! pericolulu sí iubirea catra viétia ce nu sunt in stare!?! . . .

Csehfy stete câte-va momente uimitu de spaim'a, ce-lu cuprinsese sí pre d'insulu. Se repedi dup'acea in urm'a domnului seu, sí-i peri sí urm'a.

Sermanele de familii, ce remasera dormíndu pe cuibulu perdiarí! . . .

(Va urmá.)

TRÉNC'A SÍ FLÉNC'A.

T. Muscu-te, sora Flénca! am auditu de unu romanasiu.

Fl. Ce romanasiu? — cine?

T. Unu domnisoru, care a venitu tocmai dela Clusiu pone la Mesesiu, ca sà petiésc'a pre fiic'a mea.

Fl. Par' cá l'ai adusu cu bobii! — Sí apoi? . . .

T. Ii place fét'a: dar' se scárbesce, cá n'are destula zestre.

Fl. Aha! adica pre elu nu l'a dusu fét'a, ci zestre. Vedi, sora draga, asiá sunt domnisorii nostri de astadi. Decátu dupa domnisoru, mai bine féta mare casí mine.

T. Dreptu ai: mai sciu eu unulu, care a luat zestre sí a fugitu cu ea la Zeláu!

Fl. Dar' ai auditu ceva minunatu dela fabrica.

T. Cum? Ce? — éra balu?

Fl. Ferésc'a Domnulu! — Fetitiile fabricante s'au inamoratu de motani.

T. Ei! mai lasa-te sí nu-ti bate jocu de tóta lumaca!

Fl. Lucru seriosu: o fabricanta, mergendu la denia, adusu sí unu motanu cu sine.

T. Póte cá i se urí sà mérga singura la biseric'a.

Fl. Ba nu! mie mi-a spusu cinc-va, cá ea a voita sà-sí vrajésc'a de maritisiu.

T. Cu motanulu?

Fl. Da! Cándu ea a lasatu motanulu sà fuga in altariu, a disu: „Precumu ambli tu dupa stóreeci, asiá sà ambli petitorii dupa mine!“

T. Vai maica! cá multe fete bebrane trebuiescu sà fia in Fabrica!

Pre dica

pre Duminec'a necredintiosului apostolu 'Tom'a.

Iubitiloru mei credintiosi Taudó sí Mandó!

„Totu duiulu, care nu marturisece pre Isusu Cristosu, cá a venitu in lume in trupu de la Domnudiéu, nu este: Acel'a este alu lui Anticristu, de care ati aulitu, cá va veni, sí acum'a inca in lume este.“

Epistóla 1. a lui Ioanu (Draguti'a), capu grecescu, versu orangutaniu.

Tem'a, care mi-am propusu-o a Vi-o analisá astadi este fórté grea, cu atát'a mai virtosu, cá-ci nu sum d'in cét'a preutiloru pecatosi sí pr'in urmare pucínu initiatu in blastematiile calugaresci, afara de aceea duminec'a este chiaru a Slui apostolu Tom'a, carui'a ii trebui dovedi pipaitóre pentru ca sà crédia in Dlu Cristosu. Apoi astadi inca se afla multi ómeni de acei'a, cari sunt nu numai de calibrulu lui Tom'a, dar' póte sí mai rei, sí mai ai naibei de catu acest'a; dreptu aceea tractarea temei acesteia mi va fi indoitu de grea: totusi me voiu silí a vi-o demustrá. — (Tusiesce.)

Iubitiloru mei! Cine sà fia óre acestu Anticristu, despre care díce Evangelistulu Ioanu „sí acum' inca in lume este“? Óre pentru cine díce Domnulu nostru Isusu cristosu: cá se voru scolá Cristosi mintiunosí sí proselití menciunosí sí pre multi voru amagi? . . . .

Noi scimu cá Dlu nostru I. Cr. a avutu pre pamentu pre inainte mergatorii sei, pre profeti, cari lu-au anuntiatu ómeniloru, sí au pregatitu animile loru pentru priimirea invetiaturei sale; lu-au anuntiatu pre elu lumei; sí cei mai multi d'in ei au suferitu, sí au moritu pentru dreptate sí adevéru.

In privinti'a lui Anticristu inca crede pre cum baseric'a dupa marturisirea S. scripturi, asé sí noi dupa esperiintiele de pre la alegeri, cá va veni in lume, sí cá va avé sí elu pre inainte mergatorii sí proselitii sei cari se voru aretá pre pamentu, sí sub egid'a numelui sacru alu lui cristosu voru amagi multimea cea usloru credietória.

Déca vomu analisá cuvintele Dnlui sí Mantuitoriului nostru I. Cristosu ne potemu usloru convinge, cá ele cuprindu in sine insu-sí adevéru sí viétia; dreptu-aceea, asemene profeti, séu inainte-mergatorii ai lui Anticristu urmeza sà fia multi intre noi: daru cumu ii vomu cunósce noi decátu d'in faptele loru? „D'in faptele loru ii veti cunósce pre ei“ a disu Domnulu. —

Mantuitoriulu nostru invétia omenimea cu cuvintulu sí cu fapt'a, o mangaia, sí-i facea bine — tamadindu bolnavii sí saturandu pre cei seraci.

Ceice dícu cá tienu loculu lui Cristosu pre pamentu sí apoi inchidu usile loru d'inaintea omenimei patiminde, carea vine sà se planga de suferintiele sale sí sà-i céra ajutoriu: óre nu usurpéza unii ca acesti'a santulu nume ce-lu pórt'a, sí óre cu cine s'ar potea asemená unii ca acesti'a? ! Óre unii ca acesti'a nu sunt proroci mintiunosí sí premergatorii ai lui Anticristu? ! . . . .

Mantuitoriulu nostru sí invetiaceii lui nu stríngeau bani, „Argintu sí auru nu este la noi“ díce Pavelu; celu ce se sílesce a-sí stríngé avutii d'in sudórea poporului, mulgendu-lu sí belíndu-lu pre acest'a pone la estremeitate, celu ce cauta a corumpe d'intre poporu pone sí pre cei mai alesí sí buni pr'in mediulóce materiale sí morali numai cá sà-sí póta ajunge scopurile sele infernale; — Óre sà fia unulu ea acel'a discipulu divinului nostru Salvatoru? !

Mantuitoriulu a miluitu pre cei seraci, sí óre urmatorii lui facu totu asemenea in dío'a de astadi? Óre nu se afla intre urmatorii Mantuitoriului sí de acei'a cari cauta a se inavutí d'in banii basericiloru, ma chiaru sí d'in sembr'i'a drépta a slujitoriloru ei? —

Óre sà fia unii ca acei'a disciplii Dlui Cristosu, ori ai apostolului Iuda? ? ? - - -

Mantuitoriulu nostru divinú sí-a pusu sufletulu pentru turm'a sa; astadi inso multi intra in turm'a lui Cristosu ca nesce lupi rapitori sí nu numai cá nu cauta ó'a cea ratecita ca sà o readuca in staulu, ci d'in tóte poterile se sílescu a perde turm'a loru pentru interese egoistice. —

Mantuitoriulu a demandatu discipuiloru sei, să nu se jore: Să nu ve jorati, ci să fia cuventulu vostru — Asiă, asiă; nu, nu. — Unii urmatori ai Mantuitoriului Cr. in dio'a de astadi nu numai că mintu pre totu loculu, ca să-si ascunda reotatea, si intreprinderile infernale ci, spre ajungerca scopului loru mârșavu, se jora si pre sant'a cruce!

Cristosu a plansu pentru Ierusalimu, dicendu, „Ierusalime, ierusalime! de câte ori am voitu să adunu „fii tei, pre cumu aduna gain'a puii sei sub aripi“. — Ore acei'a cari nu-si iubescu natiunea, ce i-a laptatu, crescutu si incarcatu de binefaceri si onori, — si o vendu pre biat'a de ea pentru favoruri si respalitari pamentesci apesatoriloru omenirei: — cumu să se numesca ore unii ca acei'a? Urmatori ai lui Cristosu, si crestini adevirati?!

Celu mai potrivit nume pentru ei aru fi dupa parea noastră „*Farisei si Iude.*“ că-ci in faptele loru se potu asemena acestor'a, fiindcă numai unii ca acesti'a léga sarcini grele, si le pune pre umerii omeniloru, éra ei neci cu degetulu micu nu voiescu să le atingă. Aminu.

Vasiasiu.

Congursu.

Noi „Gur'a Satului“ d'in Tiér'a ovesului damu spre cunoscinia publica tuturora celor'a, cari nu vrea: să anda adevèrulu si celor'a cari se sentu vatemati pr'in marturisirea adevèrului, precumcă noi d'in puterea noastră amu decisu adi in diu'a alegerii deputatiloru mireni dela Sant'a Agnit'a, ca să se escrie unu concursu pentru gilăulu celu mai bunu, care se va inventa pone la facerea scrutiniului pentru alegerea viitoria a deputatiloru mireni.

Gilăulu este meritu pentru a-i dá necioplitului Zacharelu poleitur'a cuvenita, in casu de portarea sa neparlamantaria repetiunda pela Sant'a Agnit'a.

Inventatoriulu va capetá dreptu remuneratiune 5 fi. d'in restulu fondului seracitu alu protopopiatului d'in Tiér'a ovesului.

pr'in noi **Tand'a si Mand'a.**

O patî jidanulu dracului.

Jidanulu si-cumparà sare pentru bolt'a ce avea in Pacalesci.

„Mài Ioane! — grai elu catra unu pacaliciu. — Nu mi-ai duce 5 màji de sare pan' a-casa.“

„Bucuros! — respunse romanulu. — Dar' ce-mi platesci pentru chiria?“

„50 cruceri pentru fia-care maja“. — respunse jidanulu.

Facendu-se tèrgulu, tèrgovasii mersera să 'ncaree sarea.

„Jupane! — grai romanulu, — aici sunt mai multu decâtu cinci maji.

„Ferésca Ddieu! — cinci maji, nici e'o bucattea mai multu.“

Romanulu chiamà trei martori si constată, cumcă elu a incarcatu numai cinci màji de sare.

„Asià este!“ — incheià jidanulu.

Sosindu a-casa, romanulu descarea sarea, o cumpenesce si, aflandu, că sunt 10 màji, lasa cinci la sine a-casa, ducendu jidanului numai 5 màji.

Jidanulu pacalitu se trage la lege; dar' romanulu aréta cu trei marturii, că elu numai 5 màji a incarcatu si pr'in urmare n'are să dee socotéla cu mai multu.

Astfelu, voidu să insiele pre romanu cu 2 fi. 50 cr., jidanulu s'a insielatu pre sine cu 5 màji de sare.

Proprietariu, editoriu si redactoru dirigitu: **Mircea B. Stanescu.** — Girante respundietoria si corectore: **Basiliu Petricu.**
Colaboratoru internu: **Ioan Slaviciu Borlescu.**

TAND'A SI MAND'A.

T. Ai auditu, frate Mando, că „Reuniunea politica a „taturoru romaniloru d'in comitatulu Aradului“ a tienutu *adunare generala*?

M. Unde?

T. In Aradu, in salsiór'a teologiei.

M. Ei, bine! au încaputu ei acolo?

T. Déca n'au fostu decâtu de toti numai 24 de insi.

M. Pucini „toti romani“ in comitatulu Aradului! —

T. Dar ai intielesu, cumcă ardelenii au datu de necasu cu sasii, si maghiarii tienu cu romanii?

M. Ei draga! ce minune! Casi candu nu ar fi celu mai firescu lucru, ca maghiarii să se bucuro, candu ei vedu pre nemaghiarii d'in tiér'a loru prindiendu-se de capu!

T. Te pricepu! Apoi maghiarii ajuta la acei'a, cari au mai pucina aplecare la lupta. Pare-mi-se, că romanii éra-si mergu pe calea mansului!

A. si B.

A. Pentru-ce se tienu sinódele tocmai la Dominec'a Tomei?

B. Pentru-că ast'a-e diu'a necredintiosiloru.

A. Si apoi?

A. Multu d'intre acei'a, cari se aduna la sinóde, sunt necredintiosi!

Precautu.

Unu ostasfu insoratu incepe scrisóra catra soci'a sa astfelu:

Jubita Floritia!

De-ore-ce tu nu scii ceti, dute cu asta scrisóre la pop'a Trifonu, cu să ti-o cetesca; éra déca pop'a Trifonu n'ar fi a-casa, nu te duce la altulu, ci ascépta pana ce nu va veni elu, că n'asi vré să scie si altii ce-ti scriu eu tie. . . . .

Catra viór'a de campu.

— *Epigrama.* —

Tu flóre, esci modesta si fore de pretentii,
Si pentru-acea esci primulu decoru alu primaverii;
Dar' ce folosu de ele? — Virtutea ta e 'n daru,
Că-ci vine si te calca a-dese unu magaru!....

Tóc'a Redactiunei si Administratiunei.

D-lui *Iacobi Popu* in T. — Abonamentulu ingregistratu pone la finea lui Iuniu; nrii aparuti pone la sosirea abonamentului si s'au speditu toti.

D-lui *D. B.* in *Moldov'a n.* — Asemenea.

D-lui *N. Pal . . .* in *K. B.* — In locu de fi. 4. ai transmis numai fi. 3. ca costulu abonamentului pre 1/2. anu; ceremu diferenti'a de fi. 1. ca să ni regulamu socotelele.

D-lui *I. P.* in *Ianu Asemenea.*

On. „*Societati de lectura rom. in Beregeu*“ avendu in vedere, că societatea sta d'in economi, si este inca juna, vi amu implinitu cererea, dandu-vi diurnalulu gratisu pre semestrulu Ian. — Iuniu; ceremu inse costulu postei de cr. 30. câtu mai cèrèndu.